

Teresa Ortells Renau
Il·lustracions Montse Español

Miss Pelma, detectiva de la naturalesa humana

 Batidora
ediciones

Miss Pelma, detectiva de la naturaleza humana

Teresa Ortells Renau
Il·lustracions Montse Español

Títol original: *Miss Pelma, detectiva de la naturaleza humana*

© 2025 text: Teresa Ortells Renau

© 2025 traducció: Teresa Ortells Renau

© 2025 il·lustracions: Montse Español Rodié

© 2025 Batidora Ediciones

La Batidora Coop. V.

Batidora Ediciones

Vila-real (Castelló)

Tel. +34 642 896 500

www.batidoraediciones.es

info@batidoraediciones.es

Revisió: Laia Vilanova i Àngeles

Primera edició: setembre de 2025

ISBN: 979-13-990990-4-1

DL: CS-818-2025

Qualsevol forma d'explotació d'aquesta obra, en especial la seva reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, només es pot dur a terme amb l'autorització dels seus titulars, llevat excepció prevista per la llei. Adreça a CEDRO (Centre Espanyol de Drets Reprògràfics) si necessita fotocopiar, escanejar, distribuir o posar a disposició algun fragment d'aquesta obra (www.cedro.org; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

*A la meua mare,
que mai em va entendre,
però en cap moment
va tractar de canviar
el camí que jo havia triat.*

*A les meus filles,
perquè no les voldria
de cap altra manera
diferent de com són ara.*

«El més difícil és conèixer-nos a
nosaltres mateixos; el més fàcil és
parlar malament dels altres.»

TALES DE MILETO

Miss Pelma

BARRERES:

Poques habilitats socials.
Confusions lingüístiques: canvi de lletres, de paraules...

Pamel → Pelma

Lola → Olla

OBJECTIU: la JUSTÍCIA
Lluitar pels drets de la humanitat → restablir l'ORDRE perdut.

NECESSITATS:

Una «veu de la consciència» que li faça reflexionar per a entendre la naturalesa humana.

CARACTERÍSTIQUES:

Està boja pels dolços.

L'apassiona ser detectiva (investiga les ofenses com si foren un crim).

Busca la justícia i la pau mundial.

És amant dels animals i la naturalesa.

És ecologista, ho recicla tot.
Està enamorada d'Agatha Christie.

CARÀCTER:

Inquieta.

Ordenada.

Forta i lluitadora.

Molt humana.

Detallista i meticulosa.

Bona lectora.

Curiosa.

Natural, senzilla i fidel.

Compromesa amb el progrés i el benestar de la raça humana.

NOM:

Pamela = barret de mel.

• Barret femení d'ales amples.

• παν = tot

μελι = mel

«Totamel»

I. El misteri dels forats negres

Sempre he pensat que el meu naixement va tindre lloc en algun paratge desconegut de l'espai i que vaig arribar a la Terra a través d'un forat negre. Si no, quina altra utilitat podrien tindre eixos forats?

Les meues intuïcions les va confirmar el meu pare quan va nèixer la meua germana. Vam veure, una vegada i una altra i un fum de vegades, com eixia del seu forat, la qual cosa va alimentar, encara més, la meua teoria sobre la procedència humana.

La meua germana no venia de la mateixa part d'univers que jo. Va eixir per un forat tot roig, per això té els cabells de punta color safrà i un munt de

punts acolorits per tot el cos que li donen eixa divertida aparença de fera salvatge.

Mai la vaig anomenar d'una altra manera, «Caos» era perfecte per a ella. Era el nom que cridava la meua mare, desesperada, en el vídeo del qual el meu pare estava tan orgullós:

—Això és un caos!

«És un caos!», repetia la mare una vegada i una altra, mentre el caparró entrava i eixia del nostre món sense acabar de decidir-se.

Vaig saber el seu veritable nom quan va guanyar una medalla en una competició de boxa. «Carolina Sánchez, campiona regional», cridaven per megafonia. No semblava la mateixa persona que

vivia a casa, tan posada i sense trencar res, encara que, en un moment, el cel es va posar negre i la pluja va deslluir el torneig. Eixa era la meua germana!!!

De xicoteta pensava que érem molt rics. A casa meua es feien cinc àpats i tots del meu gust. La meua amiga OLLA deia que els seus plats amb prou faenes s'omplien. La seua mare li contava que, malgrat els seus esforços de no quedar-se adormida,

cada nit, un lladre assaltava la nevera i els deixava sense cap aliment.

Jo creia que era perquè tenien un forat negre a casa i el lladre era una espècie de Robin Hood que vivia en un racó de l'univers molt empobrit. Però la meua mare s'encabotava a culpar de tot els «maleïts diners».

No em pregunteu quan va ocórrer però, un dia, es van adonar que jo invertia els sons en parlar i les lletres en escriure, i feia servir paraules al meu gust i manera per a fer el ridícul més espantós, segons la mare.

No va tardar a buscar el millor especialista de Barcelona i allà que vam anar totes dues en tren. Va ser tota una sort per a mi: allà vaig conèixer Agatha Christie. Algú havia deixat oblidat al seient *El cas dels anònims* i, en un viatge tan llarg, vaig començar —i acabar— de llegir-lo entre l'anada i la tornada de la ciutat al meu poble.

Jo volia ser com Miss Marple, una investigadora aficionada que ajudava a resoldre casos impossibles en els llibres de misteri d'Agatha. És clar que ella en sabia molt de

la naturalesa humana i jo
hauria d'aprendre-ho tot.
Salvant l'edat, ens
assemblàvem fins i
Em faria dir Miss

Pamela

tot en el nom.
Pamel, i no
Sánchez, encara
que la meua malaptesa lingüística
va acabar per encunyar el nom
amb el qual em coneixen tots.
D'acord, Miss Pelma, resolguem
el cas!

Encara em fan anar de cul,
els forats negres. Quin deu ser el meu?
N'analitze la influència en els humans des que
m'he fet detectiva. Les meues conclusions
sobre això no tenen pèrdua:

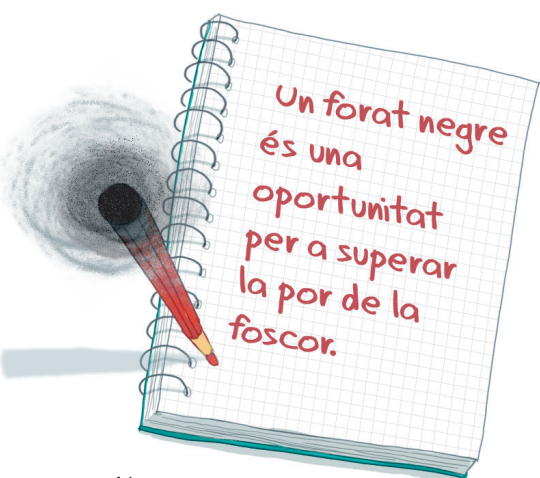
FORAT NEGRE = POU SENSE FONTS

La meua amiga LOLA és «un pou sense fons»,
sembla que s'ho guarda tot al cap i al cor. Li ve de
família: el seu pare va caure en un forat negre i encara
no n'ha eixit. La meua mare diu que primer va perdre
el treball i, després, va vindre la depressió. Això són
els forats negres, pous de tristesa, segons ma mare.

Però LOLA no es va deixar arrossegar, per això
l'admire tant. Va convertir el seu forat negre en una
OPORTUNITAT: va aprendre a escoltar! I ho fa

amb tanta tendresa que fins i tot li somriu al lladre que totes les nits els roba el menjar de la nevera.

LOLA m'ha ensenyat a comprendre la relació entre la naturalesa humana i els forats negres. Diu que, si pares atenció, aprens a conèixer les persones que hi viuen a dins. Per això em vaig aprendre el seu nom, per escoltar com ella, OLLA no li quedava bé.

Índex

I.	El misteri dels forats negres	10
II.	La pols del creixement	15
III.	El Senyor dels Animals	19
IV.	La càmera de fotos	22
V.	La meua vida és un desastre!	24
VI.	Posa't la màscara!	27
VII.	El desafiament	30
VIII.	El viatge de la meua vida	34
IX.	Mai tindrè èxit?	37
X.	Tots som emigrants	40
	Lola	44
	Epíleg	49

Teresa Ortells Renau (Vila-real, 1956). He dedicat la meua vida a l'ensenyament i he recorregut totes les etapes educatives, infantil, primària, educació d'adults i secundària. Sempre he intentat adaptar-me a les necessitats del meu alumnat, buscant formes d'organització on tingueren cabuda propostes innovadores que els acompanyaren en el seu aprenentatge.

El treball en diferents equips de reforma educativa i formació de professorat han estat per a mi experiències clau a l'hora d'entendre la vida de l'aula com una tasca multidisciplinar, en què les característiques de l'alumnat marquen el camí per on transcorren les propostes didàctiques.

El 2025, en reconeixement de la meua trajectòria i contribució a la comunitat educativa, he estat guardonada amb els Premis 20 de Febrer de Vila-real.

Ara em trobareu acompanyant la tasca dels professors de primària, en tallers de creació literària, de contacontes o fent suggeriments perquè l'ensenyament de l'escriptura es pugui fer de manera creativa. I, també, hem pogut trobar, com sempre, davant d'un paper contant les històries que m'han ensenyat els alumnes al llarg de la meua vida.

Montse Español Rodié (Lleida, 1967). De xicoteta em fasci-
nava tot el que podia eixir d'un simple i modest llapis. Tot el
que inventava o veia entre les muntanyes on vaig créixer, un
poble amb moltes vaques, boscos i una xicoteta biblioteca. Era
màgic obrir un llibre, viure tantes aventures, moltes vides dife-
rents.

Inevitablement, tot canvia, les bordes es van convertir en res-
taurants, les vaques, en turistes. Vaig créixer i vaig eixir de la
vall per a estudiar, treballar en oficis diferents... Fins que vaig
descobrir una professió nova i molt antiga, la il·lustració! Vaig
recuperar el llapis. Era possible madurar, créixer, sense perdre
la il·lusió ni la imaginació. Però necessitava més coneixements,
aprendre tècniques com l'aquarel·la, el tremp, el pastel... estu-
diar perspectiva, història de l'art, semiòtica. Ho vaig fer a les
escoles Ondara de Tàrraga i Llotja de Barcelona.

He tingut la gran sort d'il·lustrar molts contes i llibres de text.
Amb ajuda d'unes ulleres magnífiques, continue llegint molt,
omplint papers de dibuixos i aprenent, intentant millorar cada
dia...

montseespanol.com

Colección
Horizontes

+ 9 anys

Pamela, la nostra protagonista, somia a ser la millor detectiva que mai tindrà Scotland Yard.

Investigarà delictes?, malifetes? No!
Usarà la seua singularitat per a revelar per què els humans som així.

Aconseguirà desxifrar, Pamela, la seua pròpia naturalesa?

Un cant a la diferència humana, en què es reflexiona amb enginy i comicitat sobre els successos quotidians.

Batidora
ediciones